

Wampiry są wśród nas

5 czerwca 2018

Jakie zwierzęta żywią się krwią?

Na świecie jest wiele zwierząt, ssących krew: do ssaków przysysają się komary i motyle, niektóre gatunki ryb i ptaków wolą osobniki własnego rodzaju. Wśród ssaków wampiryzm występuje tylko u nietoperzy.

Dla samic komarów (Culicidae) ludzka krew to ulubiony przysmak i źródło białka niezbędnego do dojrzewania jaj. Im więcej krwi pije samica, tym bardziej liczne i zdrowe jest jej potomstwo.

Samica składa co dwa lub trzy dni po trzystu jaj. „Materiału budowlanego” powinno być dużo, więc komarzyca stale poszukuje ofiar. Może wyczuć je na odległość kilku kilometrów – po zapachu kwasu mlekowego zawartego w pocie, wydychanym dwutlenku węgla i emisji ciepła przez ciało.

Zanim się przyssie, samica zwilża miejsce ukąszenia śliną, która ma właściwości znieczulające i nie pozwala na krzepnięcie krwi. To właśnie ślina powoduje późniejsze podrażnienie i swędzenie, wraz z nią następuje zakażenie poważnymi chorobami zakaźnymi – malarią, żółtą febrą i wirusem Zika. Komary samce nie piją krwi, ale spożywają nektar

roślinny.

Ćmy syberyjskie (*Calyptra thalictri*), mieszkające na Syberii i Dalekim Wschodzie, również są głównie wegetarianami. Ich dieta jest zdominowana przez soki i owoce: maliny, brzoskwinie, winogrona. Ale niektóre osobniki mogą nagle zmienić dietę i przejść na krew ssaków, w tym ludzi.

Naukowcy uważają, że powodem jest niedorozwój sensilli – małych wyrostków czuciowych na czułkach owadów, odpowiedzialnych za zmysł węchu. Ćmy słabo odróżniają zapachy zwierząt, dlatego nieruchomy ludzki palec „spróbują na smak”. A kiedy spróbują, to już trudno im z niej zrezygnować, ponieważ krew jest znacznie bardziej pożywna niż sok owocowy.

Mały przezroczysty sumik wandelia (*vandellia cirrhosa*) mieszka w rzekach Amazonii i żywi się wyłącznie krwią większych ryb, wpływając do ich skrzelii i przegryzając ich naczynia krwionośne. W ciągu minuty zaspokaja głód i odpływa w poszukiwaniu nowej ofiary, którą znajduje przez zapach amoniaku wydzielany ze skrzelii podczas oddychania.

Okoliczność ta uczyniła z nieszkodliwego dla człowieka ektopasożyta „brazylijskiego wampira”, którego bardzo boją się mieszkańcy. Wśród Indian znany jest mit, że wandelia, wrażliwy na zawartość amoniaku w wodzie, jest w stanie przeniknąć do pochwy, odbytu, czy cewki moczowej, skąd można go wyciągnąć tylko operacyjnie. Nie ma jednak żadnych wiarygodnych dowodów, że tak jest.

Darwinka ostrodzioba (*geospiza difficilis septentrionalis*), mieszkająca na Wyspach Galapagos to mały ptak śpiewający o wadze około dwadzieścia gramów. Pije krew dużych ptaków – głuptaka niebieskonogiego (*Sula nebouxii*) i głuptaka galapagoskiego (*Sula granti*).

Darwinka spada na plecy ofiary, jej ostry dziób przebija skórę poblizu piór ogona i pije sączącą się z rany krew. Uważa się, że w ten sposób ptaki rozwiązują problem niedoboru słodkiej

wody na wyspach.

Co ciekawe, głuptaki niemal nie sprzeciwiają się krwiopijcy, ponieważ darwinka przynosi im też korzyści: wydziobuje z ptasich piór pasożytów.

Prawdziwych hematofagów, czyli tych, którzy żywią się krwią kręgowców, można znaleźć też wśród ludzi. Ale ten stan jest zawsze związany z zaburzeniami psychicznymi. Najbardziej znany to zespół Renfielda, tzw. wampiryzm kliniczny. Cierpią na niego częściej mężczyźni. Czują niekontrolowany pęd do picia krwi ssaków, w tym ludzi.

W średniowiecznych legendach Europy Środkowej często opisywane są wampiry. Uważa się, że wszystkie te legendy są związane ze strachem przed chorymi cierpiącymi na rzadką chorobą genetyczną – porfirię. Problemy z syntezą hemoglobiny (czerwonych krwinek) u takich osób naruszają wymianę pigmentu w krwi i tkankach. Skóra jest cienka i blada, zęby czerwone lub czerwono-brązowe. Unikają światła słonecznego, które może wyrządzić im poważne oparzenia i nie jedzą czosnku, ponieważ zawarte są w nim siarczki organiczne, które mogą wywołać atak choroby.

Zdjęcie: [Andreas](#)

Źródło: pl.SputnikNews.com